

ek felé

vezését Ezek az övé tétek, hogy én megkezdhet...

55 szervezet... a fiatalok kivé...

ésnek tudható be...

ásítási ter... december

AMG fiataljai... az átvételkor

könyvek kiosz... a DISZ-be

nyvesi Sándor... szervező

Minden adóba fizetett forinttal csapást mérünk a háborús gyűjtogató imperialistákra

Boros Lajos fiatal éveit Bagi Gyula kuliák 4 és fél holdas kony...

Voltaik még sokan ilyenek, de most már megszűnt rájuk a „jó világ”.

Vértesi Nagy Gábor 16 holdas 15 mázsa búzaföldadóval van hátra...

A biharnagybajomi „December 21” tsz még jobb eredményeket érhetett volna el, ha jobb a munkaszervezete

Február elején még csak 66 tagja volt a biharnagybajomi „December 21” termelőszövetke...

szen olyan eredményt értek el, amelyet az egyénileg dolgozó pa...

ahol ily magas volna az átlagos egy főre eső munkaegység.

Egy munkaegységre 110,67 forint jut

Munkaegységerkint 63,27 forint! Ez havonta 1900 forintnak felel meg!

A Bőr-család keresete

Bőr Károly két fiával dolgozott a szövetkezetben. Az apa 240 munkaegységet teljesített.

A földművelésszövetkezetek készüljenek fel a zsribegyűjtésre

A megyében megkezdődött a zsriraktározás és egyre nagyobb tömegben kéri ki a la...

A begyűjtési versenyben a püspökladányi járás került az élre

A megyei begyűjtési versenyben a helyi százelékos emelkedést tekintve, a püspökladányi járás került az élre.

A polgári járás a legutóbbi versenyértékelés szerint ismét az utolsó helyre került.

A berettyóújfalui járás tanuljon a püspökladányitól

A tengeribegyűjtésben igen elmaradt a berettyóújfalui járás is, ahol egy hét alatt 1,8 százelékos emelkedést értek csak el.

teljesítette beadási kötelezségét. A napokban megperdült a dőp az ablaka alatt és tudtára adta...

Bédó a megye első községe akar lenni

A községek begyűjtési versenyében Bédó község végezte a legutóbbi értékelés szerint, a legjobb munkát.

Akik éljenek a begyűjtésben

A begyűjtési verseny utolsó szakaszában élénjáró dolgozó parasztaink napról napra szép példát adják hazaszeretettüknek.

A földművelésszövetkezetek készüljenek fel a zsriraktározásra

A megyében megkezdődött a zsriraktározás és egyre nagyobb tömegben kéri ki a la...

zárta, Nagy Balázs, aki kötelezett. ségen felül adott 5 mázst, most még 4 mázával tetézte meg.

A tőkés országokban mindenütt emelkednek az árak

A tőkés országokban világszerte romlik a dolgozók életszínvonala. Mindenünnen jönnek a hírek az újabb és újabb áremelkedésekről, ezekkel azonban a munkabérek sehol sem tartanak lépést. Viszont a tőkésék használatánál mindenütt nő és kiváltképpen az Amerikai Egyesült Államokban minden eddigi rekordot felülmúl. De ez a két dolog együtt jár: ahol romlik a dolgozók életszínvonala, ahol fokozódik a nyomor, ott növekszik a tőkésék, a monopóliumok haszna.

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

rohamosan növekszik a nyomor, de még rohamosabban emelkednek a tőkésék jövedelmei. Míg a háború előtti években az USA tőkéséi évente átlagosan 5,3 milliárd dollár haszonnal tartottak, addig a háború négy éve alatt ez a haszon összesen 53 milliárd dollárra nőtt, az idén pedig az első felét újabb 25 milliárd dollárt zsebelték be. Ugyanakkor a nyomor és ezzel párhuzamosan az árak is emelkedtek.

Az élelmiszerárak 1950-ben 24, a mezőgazdasági termékek árát pedig 27 százalékkal ugrottak, az idén ez még folytatódott, mert erősen szépített adatok szerint is további 13-15 százalékot tesz ki. Viszont a szénbányászok bére 29, az acéltüdő ipari 14 százalékkal csökkent és a könnyűiparban dolgozóké még ennél is nagyobb mértékben. Nem szabad azonban elfeledkezni arról sem, hogy a munkások béreinek mintegy 50 százalékát az adók teszik ki, amelyek valamilyen módon szintén a tőkésék zsebébe vándorolnak.

ANGLIÁBAN

ha ugyan ezt el lehet mondani, még rosszabb a helyzet. A katasztrofális pénzügyi helyzet miatt ismétellen korlátozni kellett a vaj-, hús-, cukorfejradagokat. Szeptemberben a vajra került a sor. Amikor Butler pénzügyminiszter bejelentette az adagok csökkentését, sok helyen megrohanták az élelmiszerüzleteket és Londonban több mint húszezer asszony tüntetett az élelmiszerárak emelkedése miatt. A szociálisták el a szeptemberi nagy tüntetések hulláma, máris újabb meglepetés érte az angol dolgozókat. Ezúttal a kereskedelmi miniszter tett újabb bejelentést: az árak ez év végén újabb emelkedni fognak. Jelenleg a tej, tojás és a hús árának emelkedését várják.

AREMELKEDESI CIKLON

DUHÖNG

Franciaországban, ahogy ezt a francia lapok írják. Egyetlen hónap alatt, novemberben a tojás 21, a cukor 13, a főzelék 15, a dísznócsir 9, a hal 17, a tej pedig 15 százalékkal drágult meg. Mennyivel drágultak meg egy év alatt? A kenyér 50, a hús 51, a száraztészták 83, a vaj 70, a szappan 80, a hal 180, a ruházat 150 százalékkal. És a bérek? A bérek bizony csak 4, azaz négy százalékkal emelkedtek. Ellenben a francia nagytőkés társaságok használatánál igen megnövekedett. Az egyik francia lap jelentése szerint a trösztök bevallott tiszta jövedelme 1946 óta nem kevesebb, mint 650, azaz hatszázötven százalékkal lett több.

AZ OLASZ KORMANY

újról gondoskodott a dolgozók számára: január elsejétől kezdve a lakbérek másfelzseresére és kétszeresére emelkednek majd. Ez a rendelkezés természetesen nagy elégedetlenséget szült, de a miniszter a „lesz

még rosszabbul is” elve alapján egyben kijelentette, hogy 1953-ban ismét ugyanennyivel drágulnak meg majd a lakások... Ezzel szemben az olasz minisztertanács elutasította a dolgozók béremelési követelését, pedig a legtöbb olasz dolgozó bére messze alatta van a létminimumnak. A tőkés kizsákmányolásnak megfelelően a nők még a férfimunkások bérének sem kapják meg, mert egy elsőosztályú munkásnak csak 39 százalékat kapja meg az ugyanazon munkát végző férfi bérének. Az öregek semmiféle segítséget nem részesednek és szó szerint éhhalálra vannak ítélve.

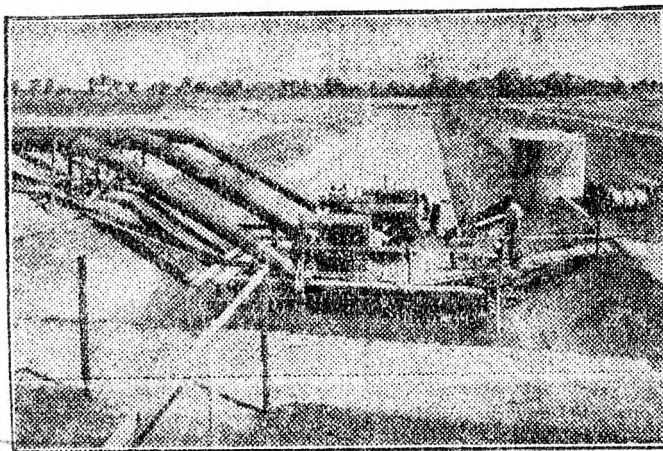
JUGOSZLAVIÁBAN

soha nem tapasztalt mértékben emelkednek a közszükségleti cikkek árát. Ennek következtében egyre növekszik az újgazdagok immár meglehetősen széles rétege, amely főleg kulákokból és

Tito vadállati janicsárjaiból tevődik össze. Ezek a piócák szívják ki a jugoszláv nép véréit és verejtékét. Ebben most már segítenek nekik az amerikai trösztök és monopóliumok is, amikor Tito segédletével sző szerint elrabolják Jugoszlávia természeti kincseit.

Nem mulik el egyetlen nap sem, hogy valahonnan a világról újabb áremelkedést ne jelentenek a távirati irodák. Argentínában, Spanyolországban, Belgiumban, Hollandiában, Nyugatnémetországban, Ausztriában, sőt még a távoli Ausztráliában is, hónapról hónapra újabb és újabb áremelkedések döbentek meg a tőkés iga alatt sanyalódó dolgozókat, akik immár egyre gyakrabban teszik fel a kérdést, meddig megy ez így? Meddig? És tudják: addig, míg ők is rá nem lépnek a szocializmus építésének népi demokratikus útjára.

Magyarországon fejlődik az öntözéses gazdálkodás



Nincs másfél évtizede annak, hogy a Horthly-rendszer gyarmat-áru nagykereskedői minden eszközt igénybevettek azért, hogy belbizonyítsák: magyar földön nem terem meg a rizs. A felszabadulás hatalmas lendületet adott a rizstermelésnek. Az állam hatalmas összegeket fordított rizstermelők létrehozására. Hajdú-Bihar területén is termelnek rizst. Képzünk a szarvasi (Békés megye) rizs-öntözőt mutatja be

Tardos Tibor: Elmondta Huda Mihály.

Huda Mihály gyermekkorától kezdő hányattatásának történetét elbeszélte egy ember, aki sok mindenen keresztül megy. Az anyja családoként szolgál a városban, mert nagyszámú családjukat a szintén távol dolgozó apja nem tudja eltartani. A legkisebb Huda gyerekek éhségében kóválni járnak. Kanász lesz nagygazdálkodó, aztán kiscseléd, később átül a földtelen zsellérek nyomorúságos életét. Katonasorsra is azoké. — A Horthly-rendszernek a katonák iránti brutális bánásmódjával sokat foglalkozik elbeszélésében. Elmondja a katona kizsákmányoltságát, a munkanélküliségnél is rosszabb katonasorsát. Amikor leszerel, akkor ér ide a világgazdasági válság. A leszerelés után egyik helyről a másikra vándorol, hogy munkát kapjon Végül egy pesti téglagyárban köt ki. A gyárban csak úgy maradhat meg, ha belép a „Crédóba”. Életének ezekben az években számol be a téglagyári munkásság kizsákmányolásáról és leplezi le azt az ári politikát, amely a vallás segítségével próbálja elterelni a figyelmet a munkásság osztályharcáról.

A második világháború idejének katonasorsát még kegyetlenebbek, mint az újoncoké. A rossz ellátás beteggé teszi Huda, aki felhasználtja betegségét — akaratlanul nem gyógyul meg — és így nem viszik vissza a frontra.

Az ostrom alatt Pesten tartózkodik mint katonaszökevény. A felszabadulás után abba a gyárba megy vissza, ahol azelőtt dolgozott. Ebben a fejezetben elmondja a dolgozó államosítás előtti nehéz helyzetét és le-

MIT OLVASSUNK? HÁROM ÚJ MAGYAR KÖNYV

írja, hogyan veszik kezükbe a dolgozók az üzem irányítását, hogyan harcolnak az áruló szociáldemokraták ellen. Ebben a harcban Huda és felesége a kommunisták mellé áll. — Mindketten párttagok lesznek. A regény egy boldog családi képpel zárul 1950-ben.

Illés Sándor: Vihar a Tiszán. Egy tisztament kis faluról szól ez a regény, ahol most forr, alakul az új élet. A társasgazdálkodás nagyszámú gondolatait megmozgatják a falu. Kis Varga András 4 holdas dolgozó paraszt a nyomorúság szelén áll, egyik igavonó tehénkéjét kell eladni, hogy sorsán nyiholjon. Varga András választást előtt áll: vagy belép a csoportba, vagy újra napszámos munkát vállal. A csoportbalépés gondolatától húzódozik, ám amikor látja társai erőfeszítéseit, hogy a csatornaépítéssel termékenyebb tegyék a tisztamenti földeket, közjéül áll. Bontakoznak az eredmények a kis falu-

ban, amikor a Dollenstein, a malmos a kocsmáros, a kulák szörnyű tervet főznek. Egy viharos éjszakán átbrávják a csatorna-gátját, hogy a szövetkezet földjét elönti a víz.

Az ellenség elleni harcban és hősiesség munkában alakulnak a jellemek: összeforr a csoport, a kártevőket leplezik, a dolgozók meggyőződésük az összefogás s az ellenség elleni kíméletlen harc fontosságáról s együttes erővel indulnak tovább az új feladatok elvégzésére.

Illés Sándor regénye a falusi osztályharc fontos szakaszáról, a természetközveti mozgalom fejlődéséről szól. Hiteles alakjai megmutatják a falu bontakozó új arcát, hasznos olvasmány mindenkinek, aki szívén viseli a falusi osztályharc egyre izzóbb kérdéseit.

Teknős Péter: Földalatti gyorsvasút. Teknős Péter nem először szü az ifjúsághoz. Tavaly megjelent „Ezer-

színű kincs” c. könyvével bizonyítást tett arról, hogy szívesen, érdekesen ragadja meg építésünk, népgazdaságunk fejlődésének érdekes kérdéseit.

Most újra ismeretterjesztő könyvet ad ifjúságunk kezébe. Minden fiatal és öregei egyaránt érdekel a gyorsvasút: nagy építkezéseinek egyik legjelentősebb alkotása: a Földalatti Gyorsvasút.

Az író elénkveti a gyorsvasúti kész formájában, amilyen átépítés tervünk végén lesz.

Megismerteti az olvasót a moszkvai Metróval és megmutatja, hogy mennyivel inkább szolgálja ez a dolgozókat, mint a nyugati országok hasonló építményei.

A színes, kacagató humorral megírt könyv jó szórakozást nyújt amellett, hogy igen sokat tanul belőle a fiatal olvasó.

Illusztrációk segítenek abban, hogy az olvasó el tudja képzelni a munkamenetét. Négy év múlva elkészülő, ragyogóan szép, kényelmes, gyors közlekedési eszközünk, tervünk hatalmas alkotása, békés építő munkánk bizonyítéka: a budapesti földalatti Gyorsvasút.

Ahol közeledik a vállalat határideje

A vállalat határideje	Az üzem neve	Hány nap van még hátra a teljesítésig?
December 19	Kefegyár	4
December 19	MAV Fűtőház	4
December 20	Vagonygyár Kocsiosztály	5
December 20	Debreceni Jáciékkészítő KTSZ	5
December 20	Debreceni Asztalos KTSZ	5
December 21	61/1 Építőipari Vállalat	6
December 21	Táncsics Cipőgyár	6
December 28	Textilgyár	13

A „Sztálini Műszak”-hoz csatlakozva a debreceni Köztisztasági Vállalat évi tervét december 13-án, a Debreceni Asztalosok kispári termelő szövetkezete december 15-én teljesítették ezévi tervüket. Az építőipari dolgozók is lelkes felajánlásokat tesznek Sztálin elvtárs születésnapjára, pedig az időjárás éppen őket akadályozza a legnagyobb mértékben, néha még abban is, hogy csupán normájukat teljesítsék. A 24/3 számú építőipari vállalat Bujdosó Sándor ács brigádja december 31 helyett 26-án fejezi be munkáját, a vasbetonszerelő Szentesti brigád ugyanezen a na-

Ahol már befejezték az évi tervet

Lakatos és Vasöntő Vállalat október 20-án. Palyolat Vállalat november 2-án. Debreceni Fürdők november 10-én. Dohánygyár november 10-én. Alföldi Nyomda november 15-én. Szabadság Lapnyomda november 20-án. Növényoajipari Vállalat november 22-én. A debreceni Vágóhid november 24-én. Hortobágy Malom november 25-én. Harisnyagyár november 26-án. Debreceni Gázművek november 27-én. Víz és Csatorna Művek november 27-én. Debreceni Gyógyszergyár november 28-án. Vagonygyár, Mozdónyszerelő november 30-án. Debreceni Villamosvasút december 4-én. Püspökkladányi Telítőtelep december 5-én. Debreceni Üfentartó Vállalat december 8-án. Debreceni Kiskereskedelmi Vállalat december 11-én. Kenyérgyár december 13-án.

Ahol közeledik a vállalat határideje

A vállalat határideje	Az üzem neve	Hány nap van még hátra a teljesítésig?
December 19	Kefegyár	4
December 19	MAV Fűtőház	4
December 20	Vagonygyár Kocsiosztály	5
December 20	Debreceni Jáciékkészítő KTSZ	5
December 20	Debreceni Asztalos KTSZ	5
December 21	61/1 Építőipari Vállalat	6
December 21	Táncsics Cipőgyár	6
December 28	Textilgyár	13

A B

A moszkvai „Litye jeta” Szvetozár Rankovics rendőrség cikkét közli. Rankovics menekült el Jugoszlávia kábán idézett tények tárták fel az UDB-nomokráciák ellen folyó kációs és kémtevéke-

— Az UDB egyik tályán dolgozta —
— Itt alkalmam volt arról milyen mélyre long Tító sajtó- és zatai között, amelyek kái-angol imperialist len” politikáját hang Tító—Rankovics-bau bűnös, tevékenysége —
— A titóisták na és diverziós hálóza amelynek tagjai a kus országokra magukat. Az UDB-kráciákkal foglalkoznak. Ezeket a hóher Rankovics jugoszláv nép és munkásmozgalom áruló, legaljasabb volt királyság, a G goj és az amerika régi ügynökei veze Rankovics az albá gozott. Szvetiszláv osztály vezetőjét a gar rendőrség fog

Bécsi tartózkodás kinttem a schönbr idegenvezető franci Nem figyeltem oda utótték a fülemet „Metternich... Sz

Egy iráni fiatal —
— A Szent Szöve Truman-ely és az —
— mondia erősen amely a francia ny mosabbá tette.
Az idegenvezető hogy félbeszakított ilyen szavakkal. két kiránduló csob ben. Az egyik tú kálakból állott. cot vágva, mérge A másik csoportba tak, külsőjük utá dolgozók. Egyikük iránhoz, hogy me Valamit mondott, az iráni nem érte „Sztálin” szót ve met szót érttetten berlini fesztivá tam: „Freundsch „Frieden” (béke).

E lutazásom a véházban ü asztalnál franciá gettek. Az ENSZ lenlegi ülészakán —
— Nekem egy a mélték javasl egyik — olyan a amerikaiak talán hogy, de a mi oyan könnyen z zetni.

— De ha egysz zshoz, hogy k kezéből a béke meg a másik. — erősebb az atom —
— Ilyenmódon kirántani ezt a kezéből és közt győzni arról, ho jük.

— Szép, de há Amikor a bes terelődött, am napról-napra n házból és meg magamnak is a kell a békéért h jetünö. Es me a béke a Szov

Leghasznosabb ajándék

Takarékbetétkönyv!

Ajándékozz betétkönyvet!

A mai nap folyamán a textílcipő-, háztartási- és ruhahaték egész nap nyitva tartanak.
Méhészgyűlés ma délelőtt 10 órakor a szokott helyen. Kéki. (x)
DHV hirdmény. December 18-án, kedden délelőtt 9.30 órától 11.30 óráig műszaki javítás miatt forgalmi szünet lesz. Fejti időpont között valamennyi vonalon szünetel a forgalom és csak 11.30 órakor fog újra megindulni. Igazsátság.

A BELGRÁDI PROVOKÁTOROK

A moszkvai „Literaturnaja gazeta” Szevelozár Raskovicsnak, a Rankovics rendőrség volt tisztjének „A belgrádi provokátorok” című cikkét közli. Raskovics nemrég menekült el Jugoszláviából. A cikkében idézett tények meggyőzően tárlják fel az UDB-nek a népi demokráciák ellen folytatott provokációs és kémtevékenységét.

— Az UDB egyik belgrádi osztályán dolgoztam — írja Raskovics. — Itt alkalmam volt meggyőződni arról, milyen mély szakadék tátong Tito sajtó- és rádiónyilatkozatai között, amelyekben a titós-ták „békés politikáját”, az amerikai-angol imperialistáktól „független” politikáját hangoztatja és a Tito-Rankovics-banda tényeges, bübös tevékenysége között.

— A titósisták nagyszabású kém- és diverziós hálózatot létesítettek, amelynek tagjai a népi demokratikus országokra „szpecializáltak” magukat. Az UDB-n a népi demokráciákkal foglalkozó osztályokat szerveztek. Ezeket az osztályokat a hóhér Rankovics bizalmasai, a jugoszláv nép és a nemzetközi munkásmozgalmak megcsontosodott áruói, legaljasabb gyilkosok, a volt királyság, a Gestapo, az angol és az amerikai kémizolgálat régi ügynökei vezetik.

Raskovics az albán osztályon dolgozott. Svetislav Tomicsot, az osztály vezetőjét a Gestapo a bolgár rendőrség foglyai közül szer-

vezte be. Tomics provokátor volt és „munkájának” eredményeként vele együtt bebörtönzött antiaxiszta harcosok közül egyetlenegy sem maradt életben. A háború után Svetislav Tomics létrehozta a kapcsolatot Titóék és a bolgár háborús bűnösök között, akiket a belgrádi klikk felhasználta a bolgár nép ellen.

A kémek, provokátorok és gyilkosok undorító gyűlévszabadának főfeladata az, hogy provokációkat rendezzen Jugoszláviának a népi demokratikus országokkal szemes határain. Ennek érdekében az UDB különleges támaszpontokat létesített a jugoszláv határ mentén. Nagy számban összpontosította itt a kémizolgálat tisztjeit, akik megfelelő utasításokkal látják el a kémeket és diverzánokat. Csupán az Albán Népköztársasággal szomszédos határon nyolc ilyen támaszpontot létesített az UDB. Hasonló támaszpontokat épített ki Rankovics apparátusa Bulgáriában, Romániában és Magyarországon.

A határincidenseket és a diverziós cselekményeket a legapróbb részletekig kidolgozott különleges tervek alapján szervezik meg. Ezeket a terveket az említett támaszpontokon készítik és onnan Belgrádba küldik jóváhagyásra. A múlt évben az UDB belgrádi központja több mint hatvan tervet kapott diverziós cselekmények és

összetűzések rendezésére az albán határon. A tervezeteket Nazim Sarkics őrnagy és Misa Popovics UDB ügynökök küldték. Sarkics és Popovics például azt javasolta, hogy szervezzék meg egy jugoszláv határőr meggyilkolását, hogy ezzel újabb ürügyet teremessenek a sovinszta gyűlölet szítására az albán nép ellen.

A népi demokráciák ellen napról-napra elkövetett gazettek és provokációk nyomának elűntetése érdekében a titósista régalmazók úgynevezett „fehér könyvet” gyártottak, amelyet nagy hűhóval elküldtek az ENSZ-nek, mint „vadászó dokumentumot”. Ez a könyv megrendezett provokációk gyűjteménye célja, hogy megrágalmazza a népi demokráciákat. Ezt a „fehér könyvet” az UDB-ben egy bizonyos Kovicendics gyártotta, sok aljas röpírat szerzője, amelyeket az UDB jugoszláv repülőgépekről az Albán Népköztársaság területére dobaltott le.

— Az UDB apparátusa lényegében az amerikai és angol kémizolgálat flókja. Az USA kémizolgálatának belgrádi képviselői a kezükben tartják az UDB egész gépezetét. Gyakran tanúja voltam — írja befejezésül Raskovics — hogy az egész UDB éjjel-nappal dolgozott: az irattárban az amerikaiak számára szükséges adatokat kerestek.

MI A CIME?

Az alábbiakban két karikatúrát közlünk. Olvasóink feladata, hogy a két képnél minél megfelelőbb címet, vagy aláírást adjanak. A legelőkelőbb cím, vagy aláírás szerzője értékes könyvjuttatásban részesül. A megfejtést december 22-én déli 12 óráig lehet beküldeni. Néplap szerkesztősége, Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky u. 3. sz. alá. Az eredményt december 24-i számunkban közöljük.



A BÉKE ACÉLJA

Írta: NAZIM HIKMEI

Bécsi tartózkodásom alatt megtekintettem a schönbrunni kastélyt. Az idegenvezető franciául magyarázott. Nem figyeltem oda, de hirtelen megütötték a fülemet ezek a szavak: „Meternich... Szent Szövetség...”

Egy iránti flatalember közbeszólt: — A Szent Szövetség sorsára jut a Truman-elv és az Atlanti Paktum is.

— mondta erősen iránti hangjelzéssel, amely a francia nyelvet még dallamosabbá tette. Az idegenvezetőnek nem tetszett, hogy félbeszakították, még hozzá ilyen szavakkal. Rajtuk kívül még két kiránduló csoport volt a teremben. Az egyik túlnyomórészt amerikaiakból állott. Ezek savanyú arcot vágva, mérgesen néztek felénk. A másik csoportban osztrákok voltak, külséjük után itélve egyszerű dolgozók. Egyikük odalépett a kezét irántihoz, hogy megszorítsa a kezét. Valamit mondott, amit sem én, sem az iránti nem értettünk. En csak a „Sztálin” szót vettem ki és két német szót értettem meg, amelyet a berlini fesztiválon gyakran hallottam: „Freundschaft” (barátság) és „Frieden” (béke).

E lutasásom napján egy bécsi kávéházban ültem. A szomszéd asztalnál francia laptudósítók beszélgettek. Az ENSZ közgyűlésének jelenlegi ülészakaról folyt a szó. — Nekem egyáltalán nem tetszett a mieleik javaslata, — mondta az egyik — olyan átlátszó az egész. Az amerikaiak talán még lenyelik valahogy, de a mi népiünk nem lehet olyan könnyen az orránál fogva vezetni.

— De ha egyszer nincs más eszköz ehhez, hogy kirántsák az oroszok kezéből a béke fegyvert — jegyezte meg a másik. — Mert ez a fegyver erősebb az atombombánál.

— Ilyenmódon ugyan nem lehet kitrántani ezt a fegyvert az ellenfél kezéből és közben a népeket meggyőzni arról, hogy mi a békét védjük.

— Szép, de hát akkor mi a teendő? Amikor a beszélgetés a drágaságra terelődött, amely Franciaországban napról-napra nő, kimentem a kávéházból és megadtam a választ önmagamnak is az előbbi kérdésre. Ugy kell a békéért harcolni, mint a Szovjetunió. És meg kell érteni, hogy a béke a Szovjetunió számára nem

politikai trükk, hanem a szovjet bel- és külpolitika alapelve.

Most, amikor e sorokat írom, Romániára, a berlini Világifjúsági Találkozóra, a Béke Világstanácsának bécsi ülésére gondolok. Az országokra és népekre, amelyeket az utolsó öt hónapban láttam, Moszkvára és a szovjet emberekre gondolok.

Még emlékezetemben csengenek az amerikai, londoni, ankarai és istambuli rádió szövegek és leadások, amelyekben a bemondók az amerikai fegyverkezésről, az emberek százszázalékos megsemmisítési képesükről, bombákról, úgy számoltak be, mint örömhírekről. Az újságaimnak óriási betűkkel közölték olvasóikkal az „örvendetes” eseményeket, hogy: „Minden készen áll a harmadik világháborúra”, hogy „Az amerikai bombázások után Koreában kö kölvön nem maradt”, hogy „Nyugatnémetország újra fegyverkezik”.

De mihielyt Románia földjére léptem, minden megváltozott körülöttem. Mindenütt lelkesítő jelszavakat olvastam, amelyek a békeharcra hívják fel. Az újságaimnak, rádióközvetítések, dalok mind a békeharcra szólítottak, a legnagyobb harcra, amelyet valaha az emberiség megvívott.

Bukarest környékén meglátogattam egy termelőszövetkezetet. A parasztok elmondták nekem, hogyan épít a Szovjetunió testvéri segítségével Romániában is a szocializmus gével. Beszéltek arról, hogy a román nép békét követel és hogy hála a Szovjetunióknak, a békét meg is tudják védeni.

Romániából Moszkvába utaztam. Láttam, hogy az élet városa, a világ fővárosa, amely napról-napra gyönyörűbb lesz, a kommunizmus építésével van elfoglalva.

Moszkvai tartózkodásom első napjaitól kezdve a levelek tömegét kaptam. Munkások, kolhozparasztok, diákok, értelmiségiek, úttörők, szovjet anyák írtak nekem. Minden levél a szovjet emberek békeakaratairól beszélt. Békét, Békét, hogy a kommunizmust építhessük. Minden levélből kiérteztem a szovjet ember szeretetét a többi népek iránt és azt a vágyat, hogy a világ minden népét boldognak lássák. A szovjet ember hiszi, hogy a béke legyőzi a háborút, mert a Szovjetunió összes népeivel együtt, mert — Sztálinnal együtt küzd a békéért.

A berlini Világifjúsági Találkozón a kapitalista, gyarmati és félgyarmati országokból jött ifjak és leányok százaival beszéltem, fehérreket, feketeikkel, sárgákkal. Tudták, hogy Moszkvából érkeztem Berlinbe. Voltak közöttük hívó katolikusok, muzulmánok, nacionalisták, szocialisták. Valamennyien arra kértek, beszéljék nekik a Szovjetunióról.

Sokan sőt a többség, olvasott a Szovjetunióban folyó békés építő munkáról, a szovjet emberek munkagyőzelméről. De erről egy olyan ember szájából akartak most hallani, aki csak az imént érkezett onnan.

Egy fiatal francia így szólt hozzám: — A francia nép túlnyomó többsége nem akar háborút. Minden esz-közrel harcolunk a békéért és ebben a harcban leghatalmasabb erőforrásunk a Szovjetunió.

Ho Si Minh egyik ifjú katonájával is beszéltem. — A világ legnagyobb, leghatalmasabb országa — mondta — egyben a béke győzelmének záloga. Ez az ország nagyon távol van tőlünk, de nemzeti felszabadító harcunkban, a békéért való küzdelemlünkben egészen közeli érezzük magunkhoz.

A berlini Világifjúsági Találkozó után Bulgáriába utaztam. Láttam, hogy Dimitrovrádban éppen most íródik a szocializmus építésének a hősköteménye. Ezt a hősköteményt minden bolgár könyv nélkül tudja.

Visszatérve Bulgáriából. Bécsbe utaztam. Láttam az osztrák dolgozóknak a Béke Világstanácsa ülésének tiszteletére rendezett felvonulását, amelyben résztvett Bécs egész dolgozó népe, a gyermekektől kezdve a szürkehajú öregekig. „Békét akarunk! Ausztria nem lesz második Korea! Együtt haladunk a Szovjetunióval!” — ezt zúgta a hatalmas tömeg.

Voltam csehszlovák gyárakban, amelyeknek falait békeharcra szóló felhívások és kiváló békeharcosok fényképei díszítik. Egy acélöntő munkás ezt mondta nekem: „Az általunk öntött acéllal a békét erősítjük. Azt a békét, amely olyan tartós lesz, mint az acél.”

A világ minden népe most a béke acélját önti. A háborús gyújtogatók pedig pozdorjává zúzzák magukat a békének ezen az acéllal készült vi-lágerődítményén.

SPELLMAN BIBOROS KOREÁBA KÉSZÜL

Newyorkból jelenti az egyik távirati ügynökség, hogy Spellman biboros, Newyork érseke kardesonykor Koreába utazik. Az érsek közölte a sajtóval, hogy ott három helyen akar kardesonyi misét tartani.

Középmagas, kövér ember, barátságosan zsiros arccal... Paulenko szovjet író teljes joggal mondja az arcáról: „Nehéz róla megállapítani, hogy papot ábrázol... Arca leginkább ökölhöz hasonlít, amelyre szemek, orr és szájt rajzoltak. Arcával jelleget. Utásra szorította össze.”

Spellman biboros XII. Pius pápa bizalmasa és meghitt barátja és minden fasizta védelmezője, aki azt írta a Franco-csapatok vadállati kegyetlenkedéseiről, hogy „gy harcoltak az angyalok...” De több is ennél ez a főpap, a Vatikán amerikai ügynökségének feje és, ami a legfontosabb: a Vatikán kémiszervezetének, a Centro Informazione Pro-Deo-nak egyik inunkadrása és vezetője.

Ezek a tulajdonságai Spellmant kiváltképpen alkalmassá teszik arra, hogy az amerikai és egyéb kormányok Koreában harcoló gyűlévsz csapatában a megfoglyakozott harci — és gyilkolási — szellemet az egyház

részéről is segítsen helyre kalapálni. Bizonyos az is, hogy a gyilkolásban kitűnt katolikusokat és nem katolikusokat egyaránt saját magas áldásával buzdítja majd további gyilkolásra. Bizonyos az is, hogy az iszterre és az egyház nagyjaira hivatkozva megpróbálja majd megmaggaryadni a Van Fleet tábornok parancsnoksága alatt harcoló csapatoknak, hogy a koreai háborúnak magasabbrendű céljai vannak, amiket azonban isten nagyobb dicsőségére fejte kell tartani, lévén a monopóliumok egyre növekvő hasznáról szó.

De az egyáltalán nem bizonyos még, hogy vajjon a miséket kiknek fogja majd tartani. Vajjon a lizszmanista kémeknek tarti majd szentbeszédet a misé után...? Vagy annak a csapatnak, amely Anak városában 19.092 békés lakost, férfit, nőt és gyermeket gyilkolt meg? Vagy azoknak, akik Nampho városában vadállati módon gyilkoltak meg több ezer embert és egy részüket élve földelték el? Mindegy, Spellman amerikai biboros érsek hitvátságát teljesíti így a monopóliumok és saját maga vagyona gyarapításának szolgálatában.

